

« ۱۶ آذر درخیاان آگاهی مقاومت میکند» گام دیگری به پیش دانشجویان مبارز!

شانزدهم آذر فرا میرسد. پنجاه و چهارمین سالگرد جان باختن دانشجویان انقلابی دانشگاه تهران، شریعت رضوی، قندچی و بزرگ نیا در تظاهرات ضد امریکائی و ضد رژیم می دانشگاه تهران. واقعه ای که در تاریخ مبارزات دانشجویی بعنوان روز دانشجو نام گذاری شد. از آن پس دانشجویان مبارز در سرتاسر ایران همه ساله این روز تاریخی را با تعطیل کلاسها و طرح مطالبات و خواست های صنفی، دموکراتیک انقلابی و سوسیالیستی خود گرامی میدارند.؟

در زمان سلطنت پهلوی، آکسیونهای مبارزاتی دانشجویان در ۱۶ آذر هر سال ضمن تسریع روند پیوند جنبش دانشجویی با جنبشهای اجتماعی و انقلابی سایر بخشهای جامعه، بویژه جنبش کارگری، دانشگاه را به یکی از مراکز مهم تشکل و جنب و جوش علیه رژیم شاه تبدیل کرد.

با حماسه سیاهکل، تشکیل سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و آغاز جنبش مسلحانه کیفیت نوینی وارد مبارزات دانشجویی و دانشگاهیان شد. حضور وسیع دانشجویان انقلابی در ساختار سازمانهای انقلابی نشانگر تاثیرات ژرف این جنبش بر این قشر جوان و آگاه اجتماعی بود. انعکاس مبارزات انقلابی در هنر و ادبیات و گفتمان سیاسی و اجتماعی در دوران قیام، دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و مدارس را به یکی از مهمترین مراکز مبارزه علیه رژیم و به محل سازماندهی حرکت های انقلابی تبدیل نمود.

بدنبال به قدرت خزیدن ارتجاع اسلامی، دانشگاه ها بمانابه میادین و سنگرهای مبارزه انقلابی با جهل و خرافه پرستی و محل مبارزه آگاهی علیه ارتجاع تبدیل شد. نیروهای مترجع و سپاه جامعه برای تثبیت موقعیت خود و شکست کامل قیام همزمان با یورش به دست آوردهای قیام مسلحانه توده های مردم، دانشگاه ها و دانشجویان آگاه و مبارز را از اولین اهداف سرکوبگریهای خود قراردادند و طولی نکشید که دانشگاه ها در معرض یورش و سرکوب اوباشان رژیم تازه به قدرت رسیده قرار گرفتند. در جریان این سرکوبگریها صدها نفر از دانشجویان مبارز جان باختند و صدها نفر دستگیر و به شکنجه گاه ها فرستاده شدند. اما برغم این سرکوبگریها دانشجویان از پای ننشستند و به طرق مختلف دست به مبارزه و مقاومت زدند. مرتجعین و دشمنان آزادی این بار فرمان بستن دانشگاه ها و تصفیه دانشجویان و استادان آزادیخواه و انقلابی را صادر نمودند با این هدف که با پرکردن دانشگاه ها با جوانان برگزیده و وابسته بخود کنترل کامل آن را در دست گرفته و دانشگاه را به مرکز آزادی ستیزی و اشاعه جهل و خرافات تبدیل کنند. هرچند که با پیش برد این سیاست هزاران دانشجو، دانش آموز و استاد از صحنه دانشگاه ها و مدارس عالی به زور و اجبار رانده شدند و چند صباهی دانشگاه ها به فرق عوامل ارتجاع حاکم درآمدند اما طولی نکشید که طلابه های آزادیخواهی و برابری طلبی در افاق دانشگاه ها نمایان شد. و دانشجویان خیلی زود به ماهیت رژیم حاکم و عامل ادبار توده های زحمتکش مردم پی بردند و امروز داشگاه ها و مراکز آموزش عالی به میدان نبرد سپاه آزادی با سپاه ارتجاع حاکم تبدیل شده است و شانزده آذرها با آرمانهای انسانی آزادی، برابری و سوسیالیسم بار دیگر جایگاه شایسته خود در دانشگاه ها و میان دانشجویان را بازیافته است.

امروز درشرایطی به پیشواز ۱۶ آذر میرویم که از یکسو تحریم اقتصادی و خطر حمله نظامی و جنگ هستی اجتماعی جامعه را تهدید میکند و از سوی دیگر سردمداران رژیم به بهانه « رویارویی با آمریکا ..» سرکوب جنبش های اجتماعی را تشدید و دامنه سرکوب و ضرب و شتم فعالین سیاسی ، اجتماعی و فرهنگی را گسترده تر کرده اند. دراین تردیدی نیست که امپریالیسم آمریکا در راستای پیاده کردن استراتژی خاورمیانه ای خود در پی ایجاد تغییر و تحولات در منطقه از آن جمله در ایران است علاوه برآن روند جهانی سازی و نئولیبرالیسم و مقررات سرمایه جهانی نیز تغییرات ساختاری را در نظام موجود ایران دیکته میکند. اما خطر بزرگتر برای امپریالیسم آمریکا و سرمایه جهانی رشد و ارتقای سطح جنبش های اجتماعی در ایران است که بعد از یک قیام توده ای مسلحانه و با پشت سر گذاشتن تجربه حکومت ارتجاعی و مذهبی اسلامی روز به روز به سمت رادیکال تر شدن و طبقاتی شدن پیش میرود. جنبشی که در صورت تداوم و پیروزی در ایران میتواند منویات سرمایه جهانی را در ایران و منطقه و حتی در سطح جهان با خطر جدی مواجه سازد. از این رو جمهوری اسلامی میکوشد نشان دهد که در اجرای قوانین و مقررات جهانی سازی و حفظ امنیت سرمایه و سرکوب جنبش های اجتماعی رادیکال شایسته آن است که از طرف امپریالیست ها و بطور کلی سرمایه جهانی به رسمیت شناخته شده و بقایش تضمین گردد. بنا براین ضمن هشجاری و مبارزه علیه سیاست های تجاوزکارانه و سلطه طلبانه امپریالیستی در ایران و منطقه میباید احتمال ساخت و پاخت بین امپریالیسم آمریکا و رژیم حاکم را هم از نظر دور نداشت. زیرا هم سردمداران سرمایه جهانی و امپریالیسم آمریکا و هم طبقه سرمایه دار و دولت اسلامی آن در ایران به یک اندازه دشمن جنبشهای اجتماعی و رادیکال در ایران هستند. باید با هشجاری تمام تاکتیک های مختلف رژیم و جناح های مختلف آن را مورد ارزیابی قرار داد ، و از مصادره بمطلوب جنبش های اجتماعی توسط جریانات وابسته به رژیم و اپوزیسیون فرصت طلب ، عوامفریب و ضد آزادی جلوگیری بعمل آورد. میباید به ارتقای سطح آگاهی و تشکل یابی جنبش های اصیل اجتماعی همت گماشت. ضرورت مبارزه علیه سلطه طلبی امپریالیستی و ضرورت سرنگونی نظام حاکم بدست طبقه کارگر و توده های مردم را بطور منظم تبلیغ و ترویج نمود.

با توجه به اوضاع داخلی و بین المللی ایران ، وظایف سنگینی بر عهده جنبش دانشجویی قرار گرفته است . میباید در برابر فشار و سرکوب رژیم در دانشگاه ها و هر جای دیگری ایستاد و تهاجم آنها را به عقب راند . این امر زمانی قرین موفقیت خواهد بود و ادامه کاری خود را حفظ خواهد کرد که دانشجویان نیز مثل سایر جنبشهای انقلابی و اجتماعی وحدت و انسجام خود را در زیر پرچم مبارزه برای تحقق خواست های رادیکال دانشجویان و پیوند آنها با خواست ها و مطالبات دیگر جنبشهای اجتماعی بویژه جنبش کارگری متحد سازند . روند مبارزه طبقاتی در جامعه بناگزیر جنبش اصیل و انقلابی دانشجویی را از چهارچوب محیط دانشگاه ها و خواست های مربوط به آن فراتر برده و با ضربان نبض جنبش کارگری ، زنان ، جوانان و ملیت های تحت ستم و استثمار هماهنگ کرده و خواهد کرد. با گرامی داشت پنجاه و چهارمین سالگرد ۱۶ آذر ، یاد و خاطره همه دانشجویان انقلابی که طی این سالها در سنگر مبارزه بخاطر آزادی ، آگاهی و سوسیالیسم جان فدا کردند را با تشدید مبارزه و مقاومت در برابر ارتجاع حاکم پاس داریم.

«۱۶ آذر درخیا بان آگاهی مقاومت میکند»

گام دیگری به پیش دانشجویان مبارز!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۴ آذر ۱۳۸۶